

Posudek vedoucího bakalářské práce

Martina Soušková

Pieta z Všeměřic a Oplakávání z Korkusovy Hutě – rozbor děl a proměna ikonografie

Filozofická fakulta JU, Ústav estetiky a dějin umění

Studentka Martina Soušková si za téma své bakalářské práce zvolila problematiku proměny ikonografie v gotickém sochařství střední Evropy na příkladě dvou jihočeských památek.

Pieta z Všeměřic náleží k vrcholným dílům tzv. pozdního krásného slohu v českých zemích a od svého objevení pro české dějiny umění přitahuje pozornost řady badatelů. Zároveň se jedná o jeden z nejkvalitnějších exponátů stálé expozice gotického umění v AJG na Hluboké. I přes toto její výsadní postavení nepanuje v českém uměleckohistorickém bádání jednoznačný názor na dataci, původní umístění a funkci díla, ani na jeho přesnější slohové zařazení. Reprezentuje však ikonografický typ piety, široce rozšířený ve středoevropském prostředí v době kolem roku 1400. Podobným, i když specifitějším příkladem, je reliéf Oplakávání z Korkusovy Hutě, rovněž ze sbírek AJG. Dílo, vzniklé na sklonku gotiky, je jednou z mnoha středoevropských prací, jež recipovaly nizozemské inovativní kompozice, zprostředkované německým uměním. Mezi oběma díly tedy leží téměř přesně 100 let a studentka se na základě této okolnosti chtěla ve své kvalifikační práci dopátrat zjištění, jak a proč se během této doby proměnila ikonografie smutku Panny Marie nad Kristovým utrpením a jeho smrtí.

Autorka předkládané práce se seznámila s dostupnou literaturou k oběma dílům, a to i tou nejaktuálnější, a její závěry vyhodnotila a shrnula, přičemž se spíše vyhnula vlastním jednoznačným soudům. Vzhledem k výše zmíněnému badatelskému zájmu o všeměřické sousoší a naopak relativnímu nezájmu o pozdně gotický reliéf jsou obě části práce trochu nevyrovnané a například výběr srovnávacího materiálu k posledně jmenovanému působí zmatečně, povrchně a docela náhodně. Domnívám se také, že autorka poněkud podcenila šíři a hloubku literatury k problematice specifické mariánské ikonografie, takže odpovídající pasáže mohou působit rovněž spíše povšečně. Autorka se sice nedopracovala k zásadně novým zjištěním a závěrům, ale zároveň čtenáře nezavádí do matoucích a slepých uliček. Větší výtku mám k formální stránce předkládané práce, neboť autorka nedodržela ústavem předepsanou citační normu a opakovaně použila chybný autorský údaj k výstavnímu katalogu o Mistru Týnské kalvárie z roku 1990, jehož autory byli Jar. Homolka, Jan Chlíbec a Milena Bartlová, nikoliv Ivo Hlobil.

Předkládanou práci **doporučuji** k obhajobě a kvůli výše uvedeným výtkám klasifikuji známkou **velmi dobře**.

Dne 22. ledna 2014

Mgr. Hynek Látal, Ph.D.